

[Niels Westerby.]

laveste indkomstniveau her i landet, er disse ordninger blevet udnyttet og har dermed bidraget til at fremme opsparingen.

Jeg vil altså gerne pege på, at her er nogle problemer med hensyn til at gøre opsparingen tiltrækkende, som burde undersøges meget nøjere, end tilfældet har været, og at jeg synes, regeringen her over hals og hoved har kastet sig ud i en nervelovgivning, som man burde have overvejet meget mere.

Med hensyn til det ændringsforslag, der er stillet fra venstre og de konservative, må vi selvfølgelig erkende, at det var godt, om man i stedet for at kunne fradrage opsparingen i sin indkomst kunne få 30 pct. i kroner og øre af det opsparede beløb som nedslag i skatten. Det er socialt rigtigt; det stiller de forskellige indkomstgrupper lige ligt i forhold til hinanden. Denne side af sagen er absolut et fremskridt, og jeg vil gerne på liberalt centrums vegne sige klart, at hvis disse ordninger skal fortsætte, må det naturligvis være med indarbejdning af et system som det, der ligger i dette ændringsforslag.

På den anden side må jeg sige, at VKs ændringsforslag i denne sag efter sin formulering og opbygning sigter mod som en given sag, at disse ordninger skal bibeholdes over en længere årrække. Som jeg også har sagt, er vort hovedsynspunkt det, at vor stillingtagen på længere sigt må afhænge af, om vi mener, at disse ordninger har indflydelse på opsparingen. Det må godtgøres bedre, om de har det, eller om de ikke har det, og derfor vil vi ikke kunne stemme for ændringsforslaget, men vil undlade at stemme. Vi anerkender, at det er et fremskridt med hensyn til en mere social ligestilling imellem de forskellige grupper, men når det forudsætter en varig opretholdelse af ordningerne, kan vi ikke stemme for det.

Med hensyn til de ændringsforslag, der er stillet af finansministeren, kan vi stemme for det, der går ud på at opretholde grænsen på 2.500 kr. for renteforsikringsordninger; men i øvrigt vil vi ikke kunne give tilslutning til ændringsforslagene. Vi anbefaler at stemme for vore ændringsforslag; vi tror, de vil give den fornødne ro til overvejelse og til virkelig at få en samlet løsning på alle disse problemer. Det tror jeg faktisk vi trænger til, og jeg vil meget opfordre rege-

ringen til at lade være med at presse denne lovgivning så forhastet igennem.

Finansministeren (Grünbaum): Der er særlig to problemer, som man skal tage hensyn til ved afgørelsen af dette spørgsmål; det ene er, hvorvidt kapitalbindingsordningen er en god ordning, og det andet er, om man i det hele taget skal have disse skattebegünstigede opsparingsordninger.

Hvis man vil have skattebegünstigede opsparingsordninger, er det vel rimeligt at overveje en ændring i retning af det, der er stillet ændringsforslag om fra venstre og de konservative. Jeg sagde udtrykkelig „i retning af det“, for det kunne jo godt være, det skulle ændres på visse punkter. Men jeg vil gerne give udtryk for som vort hovedsynspunkt, at vi skulle prøve på at bevæge os væk fra ordninger, der har en tendens til at ødelægge vort indkomstskattesystem, fordi vi via dette indkomstskattesystem prøver at tilgodese en hel række formål, som vi bedre og mere effektivt kunne tilgodese på anden måde. Jeg har forstået på udviklingen her i folketinget i de senere år, mens jeg har været her, at der er en meget bred interesse i folketinget for at få effektiviseret skattesystemet, for at få renset det, for at få det gjort enklere osv. Men hvis vi kigger ned over alle disse fradrag, kan vi jo ikke undgå at bemærke, at der her er meget, der gør skatteligningen vanskelig og i det hele taget gør administrationen besværlig. Hvis man kan tilgodese formålene på en lige så god eller måske endda en bedre måde ved ikke at gøre det ved fradrag inden for skattesystemet, mener jeg, man bør kunne samle et flertal her i folketinget om at lave disse ordninger om.

Vi er ikke imod, at man i samfundet prøver på at fremme opsparingen på den ene eller den anden måde; men jeg tror i hvert fald, vi kan sige, at socialistisk folkeparti, det radikale venstre og socialdemokratiet her faktisk ligger på linje, vi har samme syn på disse spørgsmål. Det er der givet udmærket udtryk for i det radikale forslag til en skattereform, hvor man jo netop henviser til, at de fradrag, man bør have i skattelovgivningen, principielt kun bør være dem, som skal foretages ud fra en omkostningsvurdering, idet man siger, at det, der medgår til at erhverve indkomsten, skal man